

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Semana, a z členov senátu JUDr. Petra Dukesa, JUDr. Anny Markovej, JUDr. Jany Zemaníkovej a JUDr. Margity Fridovej, v právnej veci navrhovateľa **A., s.r.o.**, A.X., B.Š., zast. JUDr. D.K., S.X., Ž.H., proti odporcovi **I. R.S., s.r.o.**, P.X., T. zast. advokátkou JUDr. D.K., K.X., T., **II. B., spol. s r.o.**, R.X., B., zast. advokátom JUDr. J.R., CSc., K.X., B., **III. M., s.r.o.**, S.X., I., **IV. A., s.r.o.**, T.n.B., zast. advokátkou JUDr. L.J., H.X., K., **o zdržanie sa nekalosúťažného konania**, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20 Cbs 16/03, na dovolanie navrhovateľa proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2006 č.k. 2 Obo 302/2005-166, rozhodol

t a k t o :

Rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie odporcu II. a na odvolanie navrhovateľa, čo do trov konania, odvolací súd rozsudkom zo 17.05.2006 č. k. 2 Obo 302/2005-166 rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým odporcovi II. bola uložená povinnosť zdržať sa predaja akumulátorových batérií s označením H., ktoré sú výrobkami navrhovateľa a ktorým v ostatnej časti bola žaloba

zamietnutá, zmenil v napadnutej časti (t.j. vo vzťahu k odporcovi II.) tak, že žalobu zamietol a rozhodol o náhrade trov konania.

Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol:

Všeobecné vymedzenie nekalej súťaže v ust. § 44 ods. 1 Obch. zák. obsahuje naplnenie podmienky konania v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Navrhovateľ je právnická osoba zaoberajúca sa podnikateľskou činnosťou v predmete činnosti, okrem inej, výroba akumulátorových batérií, ktorú činnosť vykonáva za účelom dosahovania zisku. Odporca v II. rade je právnická osoba s podnikateľskou činnosťou v oblasti predaja spotrebných výrobkov, aj výrobkov, ktoré vyrába navrhovateľ, taktiež túto činnosť vykonáva za účelom dosahovania zisku, preto obidvaja účastníci sú súťažiteľmi v zmysle ust. § 41 Obch. zák. a ich konanie je konanie v hospodárskej súťaži. Konanie odporcu v II. rade navrhovateľ označil za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď používa osobitné označenie H. na autobatériách, ktorých výrobcom nie je navrhovateľ a ktoré je zhodné s označením navrhovateľa, čím sa dopúšťa klamlivého označenia tovaru a na trhu vyvoláva klamlivú predstavu, že výrobky patria navrhovateľovi, čím vyvoláva nebezpečenstvo zámieny výrobkov. Na naplnenie obsahu citovaného ust. § 44 ods. 1 Obch. zák. musia byť zároveň splnené stanovené podmienky, a to konanie v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi súťaže a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Ako je uvedené vyššie, podmienka hospodárskej súťaže účastníkov je v danom prípade splnená, keď obidvaja účastníci sú súťažiteľmi v hospodárskej činnosti funkčne navzájom substituovateľnej. Navrhovateľ používa označenie výrobkov – autobatérií H. od roku 1997, čo navrhovateľ dokladoval predložením zmluvy o vytvorení diela zo dňa 20.11.1997 a zápisom o odovzdaní autorského diela – slovného označenia H. pre autobatérie zo dňa 20.12.1997. Používaním svojho označenia výrobkov, ako prvý užívateľ na trhu v spojení s autobatériami, navrhovateľ získal právo prednosti používať toto slovné označenie. Výrobky so zhodným slovným označením výrobkov – autobatérií, ponúkal odporca v II. rade v sieti svojich predajní od roku 2001, ktoré výrobky pod týmto zhodným označením dovážal odporca v IV. rade a distribuoval odporca v I. rade. Od roku 2002 (20.06.2002) je majiteľom ochrannej známky H., a. s., M. B., ktorá spoločnosť predávala v tomto roku autobatérie H. prostredníctvom odporcu v IV. rade. V roku 2003 (18.12.2003) bol predaj autobatérií zastavený. Zápisom slovného spojenia, ako

ochrannej známky do registra ochranných známok, nič nemení na postavení navrhovateľa, ako prvotného užívateľa tohto slovného spojenia a právo navrhovateľa používať slovné spojenie H. na svojich výrobkoch, ktoré používal pred zápisom do registra ochranných známok. Navrhovateľ však v konaní nepreukázal žiadnym spôsobom tretiu podmienku vzniku nekalej súťaže, a to spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Rozpor s dobrými mravmi súťaže nemožno posudzovať z každého porušenia zásad čestného hospodárskeho styku, ale len v porušení takým konaním, ktoré je spôsobilé privodiť ujmu, či už materiálnu, alebo aj nemateriálnu, buď iným súťažiteľom alebo aj spotrebiteľom. Bežný spotrebiteľ sa pri takto špecifickom výrobku, akým je autobatéria, riadi pri výbere cenou, výrobcom a prípadne technickými parametrami, pokiaľ týmto je schopný porozumieť, alebo ponechá výber na špecializovaných automobilových servisoch, a to väčšina spotrebiteľov. Iní súťažitelia v oblasti týkajúcej sa výroby, dovozu a predaja autobatérií poznajú tieto produkty a slovné, alebo iné kombinované označenia nie sú pre rozpoznanie výrobkov rozhodujúce. Vzhľadom na špecifické možnosti použitia autobatérií sa tieto ani nemôžu líšiť vzhľadovo, rozmermi sú určené typom motorového vozidla, farba a slovné označenie na obale je pre tento druh výrobku nepodstatnou rozlišovacou funkciou.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v zmysle ust. § 220 O.s.p. v napadnutej časti, týkajúcej sa odporcu v II. rade, zmenil a návrh v tejto napadnutej časti zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 prvá veta O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd prvého stupňa v zmysle citovaného ustanovenia o náhrade trov prvostupňového konania rozhodol a priznal úspešným odporcom v I. a IV. rade vo veci samej náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky platnej v čase poskytnutia právnej pomoci zástupcami. Vzhľadom na zaujatý právny názor odvolacieho súdu je v časti náhrady trov konania, priznanej odporcom v I. a IV. rade v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., rozhodnutie súdu prvého stupňa správne. Odvolací súd v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, priznaných odporcovi v I. a IV. rade, rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi v II. rade priznal náhradu trov konania za 4 úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava, vyjadrenie k návrhu navrhovateľa zo dňa 16.09.2003, účasť na pojednávaní dňa 02.10.2003 po 1 280,- Sk, účasť na odročenom pojednávaní dňa 06.11.2003 po 1 280,- Sk a 4x 128,- Sk paušálnu náhradu v zmysle § 13 ods. 6 vyhl. č. 163/2002 Z.z., za 2 právne úkony, a to účasť na pojednávaní dňa 20.01.2005 a dňa 31.03.2005 po 1 154,- Sk a 2x 150,- Sk režijný paušál v zmysle § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a § 153 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok, za odvolanie vo výške 3 000,- Sk, 2 úkony právnej pomoci, a to vyjadrenie zo dňa 29.06.2005 a účasť na pojednávaní dňa 14.05.2005 po 1 154,- Sk a 2x režijný paušál po 150,- Sk a 164,- Sk. Spolu náhradu trov konania vo výške 13 862 Sk. Náhradu trov konania za uplatnenú DPH odvolací súd nepriznal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., tieto trovy neboli vynaložené na účelné bránenie práva účastníka, ktorého právny zástupca v konaní zastupoval.

Odporcom v I. a IV. rade trovy konania potrebné na účelné bránenie práva v odvolacom konaní nevznikli, preto im ich náhradu odvolací súd nepriznal.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ a navrhol ho v napadnutej časti (t.j. v časti, ktorou bolo rozhodnuté o nárokoch uplatňovanými navrhovateľom proti odporcovi II.) zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť odvolaciemu súdu. Na zdôvodnenie dovolania uviedol, že odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil, hoci vo veci nevykonal žiadne dokazovanie. Ničím nepreukázal nesprávnosť právnych záverov prvostupňového súdu a zmenený rozsudok vychádza len z výhradného názoru odvolacieho senátu ku spôsobu správania sa kupujúcich a ich hodnotenia kupovanej akumulátorovej batérie. Dovolateľ s takýmto rozhodnutím odvolacieho súdu nesúhlasí, pretože prvostupňový súd zodpovedne zistil všetky atribúty existencie nekalej súťaže. Odporca II. v čase vydania rozsudku nekalosúťažné konanie vykonával tým, že predával funkčne, tvarom a označením zhodné batérie od dovozcu z Českej republiky s batériami žalobcu, čím vyvolával nebezpečenstvo ich zámény.

Odporca II. v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie navrhuje zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal v medziach podaného dovolania a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol z dôvodu, že navrhovateľ v konaní nepreukázal tretiu podmienku vzniku nekalej súpťaže, a to spôsobilosť privodiť ujmu iným súpťažitelom alebo spotrebiteľom. Uviedol, že bežný spotrebiteľ sa pri takto špecifickom výrobku, akým je autobatéria, riadi pri výbere cenou, výrobcom a prípadne technickými parametrami, pokiaľ týmto je schopný porozumieť, alebo ponechá výber na špecializovaných automobilových servisoch, a to väčšina spotrebiteľov.

Uvedený názor odvolacieho súdu nemožno považovať za správny ani vo všeobecnej rovine a nie je správny ani pokiaľ ide o konkrétny prípad. V tomto smere odvolací súd znenie ust. § 44 ods. 1 Obch. zák. vyložil nesprávne. Otázka možnosti privodenia ujmy iným súpťažitelom alebo spotrebiteľom nie je založená na tom, ako sa správa väčšina spotrebiteľov. Každý produkt, ktorý je predmetom trhovej ekonomiky, má svoje vlastné charakteristické vlastnosti, ktoré ovplyvňujú dopyt, resp. ovplyvňujú jeho predajnosť. Z hľadiska úspešnosti jeho predaja nie vždy je rozhodujúce, ako sa k tomuto produktu správa väčšina spotrebiteľov. Ak by aj skutočná väčšina spotrebiteľov (t.j. viac ako 50%) o daný produkt nemala záujem, nemožno v žiadnom prípade opomenúť minoritnú časť spotrebiteľov, tvoriacu menej ako 50%, pretože aj táto časť spotrebiteľov predstavuje významnú kúpnu silu a môže zabezpečiť prosperitu daného produktu.

V danom prípade však odvolací súd nemal k dispozícii vlastné relevantné podklady, na základe ktorých by mohol vyhodnotiť, ako vo vzťahu k autobatérii H. spotrebiteľia sa správajú. Predaj tohto výrobku súd prvého stupňa považoval za nekalosúpťážne konanie v zmysle ust. § 47 písm. b/ Obch. zák., ako vyvolanie nebezpečenstva zámeny použitím

osobitného označenia výrobku, v danom prípade úplne, ani čiastočne nezmeneného označenia výrobku navrhovateľa. Teda súd prvého stupňa na základe ním vykonaného dokazovania dospel na základe ním zisteného skutkového stavu k právnemu záveru, že v danom prípade zo strany odporcu II. ide o nekalosúťažné konanie. V zmysle ust. § 213 ods. 1 OSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 4. Avšak odvolací súd dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa sám neopakoval (ods. 2 § 213 OSP), dokazovanie nedoplnil (ods. 3 § 213 OSP) a odvolací súd nekonštatoval potrebu doplnenia dokazovania podľa ods. 4 § 213 OSP.

Vzhľadom na uvedené, v odvolacom konaní neboli splnené podmienky pre ustálenie iného skutkového stavu, ako toho, z ktorého vychádzal súd prvého stupňa, preto dovolacia námietka navrhovateľa je dôvodná.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 1, 2 OSP rozsudok odvolacieho súdu vo výrokoch, ktorými bolo rozhodnuté o nárokoch medzi navrhovateľom a odporcom, vrátane náhrady trov konania medzi nimi, zrušil. Vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ostatnej časti rozsudok odvolacieho súdu ponechal nedotknutý.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2008

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu